

РЕШЕНИЕ

№ 1833

гр. София, 17.03.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Драганова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **821** по описа за **2016** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл.63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по повод на касационна жалба подадена от Столична община, район „С.“, чрез процесуалния представител юрк. В. Дъбов, срещу решение по НАХД №14740/2013г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав с което е отменено наказателно постановление /НП/ №25 от 07.01.2013г. издадено от кмета на район „С.“, Столична община, с което на основание чл.28, ал.1, т.7 във връзка с чл. 44, ал.1 от Наредба за организацията на движението на територията на Столична община (НОДТСО) е наложена глоба в размер на 50 лв., на лицето И. М. М..

В касационната жалба се навеждат основания за противоречие на съдебното решение с материалния закон и съдопроизводствените правила. Твърди се, че въззивния съд неправилно е незаконосъобразно е прогласил нищожността на подзаконов нормативен акт, въз основа на направена от него служебна проверка без да има такава родова компетентност, тъй като нищожността на подзаконов нормативен акт, може да се прогласи само от АССГ като първа инстанция, а не от СРС. Неправилно съдът е приел, че е налице колизия между ЗМСМА и закона за пътищата. В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрк. Дъбов, който моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да бъде постановен друг с което да се

потвърди обжалваното наказателно постановление.

Ответникът И. М. М. – редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не взема становища по касационната жалба.

Представителя на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, моли да бъде оставена без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 16.07.2012 г., в [населено място], около 12:25ч., в качеството си на водач на МПС марка „Рено“, цвят сив, с ДК С., на [улица]до [жилищен адрес] И. М. М. е извършил движение и е паркирал автомобила на терен, който е част от Зелената система на СО. Във връзка с така установеното на 16.07.2012г. е съставен акт за установяване на административното нарушение, въз основа на който е издадено и обжалваното наказателно постановление.

За да отмени обжалваното НП, въззивният съд е приел, че СОС не разполага с компетентността да въвежда забрани и ограничения, свързани с общински пътища посредством подзаконов нормативен акт. С приемането на НОДТСО, СОС е допуснал нарушение на чл. 8 и чл. 2 от ЗНА, поради което съдът е приел, че НП като издадено на нищожно правно основание следва да бъде отменено.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Решението е правилно като краен резултат.

Нарушението е извършено на 16.07.2012 г. към която дата са в сила разпоредбите на НОДТСО в редакцията им към Решение № 320 по Протокол № 19 от 28.06.2012 г. Съгласно чл. 28, ал. 1 ,т. 7 от НОДТСО, се забранява движение, престой и паркиране на ППС върху тротоари, в паркове, градини, зелени площи, пешеходни подлези, детски и спортни площадки, територията на детски ясли, детски градини и училища. Чл. 44, ал. 1 от Наредбата (в приложимата редакция) предвижда паркирането на пътни превозни средства (ППС) на територията на Столична община да се извършва само на разрешените, определени и обозначени за това места. В съответствие с чл. 59, ал. 1 от НОДТСО, за установените нарушения на тази наредба, лицата извършили или допуснали нарушението се наказват с глоба в размер до 500 (петстотин) лева, ако за констатираното нарушение не е предвидено друго наказание.

На първо място към датата на извършване на нарушението и към датата на издаване на обжалваното НП е била в сила разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от НОДТСО, в съответствие с която, за спиране, престой, паркиране и/или преминаване на ППС през паркове, градини и зелени площи, на извършителите се налагат глоби в размер от 100 (сто) до 500 (петстотин) лева. В процесния случай е неприложима разпоредбата на чл.

59, ал. 1 от НОДТСО която следва да бъде приложена единствено в случаите когато за констатираното нарушение не е предвидено друго наказание, какъвто не е конкретния случай.

С оспореното НП, лицето е наказано за деяние, представляващо движение и паркиране в терен, който е част от зелената система на Столична община. При установените по делото данни, настоящият съдебен състав намира, че липсва яснота на деянието – в частност – дали се касае за движение или паркиране, които изпълнителни деяния осъществяват състава на нарушението. Неизясняването на този въпрос обаче представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като у лицето липсва яснота кои или кое деяние е установено като нарушение, респ. е препятствяно правото му на защита. В случай, че органът е счел, че е установил и санкционирал и двете деяния (въпреки, че всяко от тях осъществява при форма на алтернативност състава на нарушението), то недоказано остава първото деяние - движение), доколкото по делото липсват каквито и да било данни за установяването му.

Не е спорно от фактите по делото, че посоченото място видимо не е отговаряло на нито едно от изброените във визираната като нарушена норма предложения, респ. не е било обозначено. Няма как при тези данни лицето да бъде надлежно санкционирано, че е извършило нарушение, доколкото същото не е длъжно да знае (без видими признаци на терена и пр.), че мястото на паркиране е част от зелената система на Столична община, както и без надлежно обозначаване. От представената по делото извадка от ПУП на м. „Г. М.“ се установява, че автомобилът е бил паркиран в имот, предназначен за обществено и жилищно строителство (О.). Нормата на чл. 44, ал.1 от Наредбата, която гласи: “Паркирането на пътни превозни средства (ППС) на територията на Столична община се извършва само на разрешените, определени и обозначени за това места.” съдът не счита, че следва да коментира, доколкото същото е вменено на лицето едва с наказателното постановление, а липсва в акта за установяване на нарушение. Доколкото функциите на последния са освен сезираща към наказващия орган, и констатираща и обвинителна, всяко деяние, съответно квалифицирано като нарушение, следва да бъде надлежно установено и подведено под съответната норма, с оглед осигуряване на право на надлежна защита на обвиненото лице. По тези съображения, съдът приема, че е самостоятелно нарушение на процедурата, допълването на квалификацията на дадено деяние едва с издаване на наказателното постановление. С оглед горното, следва да се приеме, че установеното деяние е извършено при липса на доказан субективен елемент от страна на нарушителя и се явява несъответно квалифицирано и недоказано. По тези съображения, крайният извод на СРС, че НП подлежи на отмяна е правилен като резултат.

За пълнота следва да се отбележи, че настоящият състав не споделя останалите изводи на СРС в частта им относно компетентността на органа, издал акта. На първо място, съгласно чл. 46, т.12 от ЗМСМА кметовете на райони изпълняват и други функции (извън изрично изброените), възложени им от Кмета на Общината. В този смисъл и при липса на изрична забрана за това, няма пречка Кмета на Столична община да делегира правомощията си за издаване на НП на кметовете на райони. Нормата на чл. 22, ал. 5 от с.з. не въвежда такава забрана, а определя общо компетентността относно административнонаказателната процедура досежно актове на органи на местно самоуправление и в частност – Наредбите на Общинските съвети.

Двете норми не си противоречат, а се допълват взаимно, доколкото тази на чл. 22 е по-обща и не държи сметка за градовете с районно деление. В този смисъл, няма пречка при предвидена нарочна възможност в съответната Наредба (както е в процесния случай в НОДТСО) и при нарочна заповед в този смисъл, именно на основание предвидената законова компетентност (чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА) и възможността ѝ да бъде предоставена на кметовете на райони (чл. 46 от ЗМСМА), Кметът на Столична община да делегира правомощието си за издаване на наказателни постановления при установяване на нарушения по Наредбата в полза на кметовете на райони.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по НАХД №14740/2013г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: